

กิตติกรรมประกาศ

กว่า 1 ปี 3 เดือนของการทำงานวิจัยเล่มนี้ผู้วิจัยต้องคอยให้กำลังใจตนเอง และประคองจิตใจตนเองให้เข้มแข็งอดทน ไม่ให้ความย่อท้อมาเป็นอุปสรรคขัดขวางความสำเร็จ เนื่องมาจากเหตุผลหลักสองประการ คือ

ประการที่หนึ่ง งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเพื่อการศึกษาสถานภาพแห่งองค์ความรู้สตรีและสื่อมวลชนในประเทศไทย (พ.ศ. 2536-2552) ซึ่งถือเป็นยุคที่สองของการศึกษา ที่อาจเป็นประโยชน์สำหรับผู้สนใจศึกษาเรื่องสตรีกับสื่อมวลชนต่อไป อีกทั้งยังอาจจะเป็นฐานการศึกษาให้ได้ปรากฏการศึกษาสถานภาพแห่งองค์ความรู้เรื่องสตรีกับสื่อมวลชนในประเทศไทยยุคที่สาม...ที่สี่ ต่อไปในอนาคต การที่ผู้วิจัยมีโอกาสเป็นส่วนหนึ่งของประวัติศาสตร์การศึกษาศตรีกับสื่อมวลชนในประเทศไทย ทำให้ผู้วิจัยต้องคงความมุ่งมั่น เพียร พยายามให้อยู่คงเส้นคงวา นับตั้งแต่วันเริ่มต้นทำงานวิจัยนี้ กระทั่งวันปิดเล่ม บ่อยครั้งที่ผู้วิจัยถึงกับต้องถอนใจยาว ไปพร้อมกับตั้งคำถามกับตนเองว่า “ใน 455 วันที่ทำงานวิจัยเล่มนี้ มีวันที่ผู้วิจัยยอมให้ตนเองได้หยุดพักบ้าง”

ประการที่สอง ด้วยการศึกษาศถานภาพแห่งองค์ความรู้สตรีและสื่อมวลชนในยุคแรก (พ.ศ. 2520-2535) มีรองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา แก้วเทพ และอาจารย์วิลาสินี พิพิธกุลเป็นผู้วิจัยไว้ และเมื่อวันหนึ่งที่รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา แก้วเทพ อาจารย์ผู้ให้เกียรติเป็นผู้ทรงคุณวุฒิงานวิจัยชิ้นนี้กล่าวกับผู้วิจัยว่า “เราว่า...เอกธิดาน่าจะทำ” และ “ไม่ต้องกลัวหรอก...ทำได้...เอกธิดามีความพยายาม” เพียงไม่กี่ประโยคนี้กระมัง ที่หล่อเลี้ยงจิตใจให้ผู้วิจัยมุ่งมั่น เพียร พยายามทำงานนี้ให้สำเร็จลงให้ได้

ในวันนี้ที่งานวิจัยเรื่อง การศึกษาสถานภาพแห่งองค์ความรู้ “สตรีและสื่อมวลชนในประเทศไทย” พ.ศ. 2536-2552 เสร็จสิ้นลงไม่เพียงหมดสิ้นภาระผูกพันที่ยาวนาน ยังทำให้ผู้วิจัยหวนกลับไประลึกถึงบุคคลสำคัญที่เป็นกำลังใจ และมีส่วนช่วยให้งานวิจัยเรื่องนี้สำเร็จลงได้

ขอกราบขอบพระคุณพ่อและแม่ สำหรับความรักอันยืนยง และการเป็นต้นแบบของ “ความมานะ เพียร พยายาม” บัดนี้ลูกทราบดีแล้วว่าในความมานะ เพียร พยายามนั้นมีความทุกข์จากความเหนื่อยยากปะปนอยู่มากมายเพียงไร และผลสำเร็จของมันสร้างความสุขใจเพียงไร

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร. กาญจนา แก้วเทพ “ครู” ผู้เปิดโลกการเรียนรู้สตรีกับสื่อมวลชน ผู้เป็นแรงบันดาลใจอันยิ่งใหญ่ให้ได้รู้จักคุณค่าของการศึกษา และการส่งต่อการศึกษาที่ไม่มีวันจบสิ้น “ครู” ผู้ทำให้ผู้วิจัยเรียนรู้ความต่างของคำว่า “ความรู้” และ “ปัญญา”

ขอขอบคุณสามี (ที่ถาม...จนเลิกถาม) และลูกๆ (ที่ทุกวันนี้ยังงง งง ว่าแม่ทำอะไร หมกมุ่นอยู่ เป็นปีปี) สำหรับการอยู่เคียงข้าง รอยยิ้มและเสียงหัวเราะของพวกเขาทำให้ผู้วิจัยเรียนรู้ว่า ในโลก ของครอบครัวไม่มีนิยามศัพท์ปฏิบัติการ หรือแนวคิดทฤษฎีใดๆ มากำหนดเป็นกรอบการอยู่ร่วมกัน

ขอขอบคุณโศฬัส พิณสมพงษ์ และโศภณ สงบสกุล พี่สาว และพี่ชายสำหรับการถ่ายทอดความ ทุกข์ยาก ความห่วงใย และความอบอุ่นทางใจที่พี่ทั้งสองคนมีให้น้องเสมอมา

ขอขอบคุณนวลพรรณ ไยปางแก้ว สำหรับการปฏิบัติทำหน้าที่ในปริมาณทลในบ้านแทนผู้วิจัย ภารกิจในการเป็นพี่เลี้ยงลูกและการเป็นแม่บ้านที่คอยรับใช้ อำนวยความสะดวกให้พวกเราทั้งบ้านโดยไม่บกพร่อง ทำให้ผู้วิจัยได้ทุ่มเทตนในบทบาทที่ปริมาณทลภายนอกบ้านมอบให้ ได้อย่างเต็มที่

ขอขอบคุณอาจารย์ประภาพรรัตน์ อ่ำประเสริฐ อาจารย์วรรณิ์งามขจรกุลกิจ และอาจารย์ ธีระพันธ์ ชนาพรรณ อาจารย์ประจำคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม พี่น้องที่เต็มไปด้วย ความเชื่อในตัวผู้วิจัยว่า "เอก...ทำได้"

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปิยากร หวังมหาพร ผู้อำนวยการสำนักวิจัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม สำหรับรอยยิ้มและการถามไถ่ถึงความก้าวหน้าในงานวิจัย รวมถึงขอขอบคุณ มหาวิทยาลัยศรีปทุม สำหรับ "ทุน" ที่มีให้เพียงตัวเงิน แต่คือ "ทุนความรู้" ที่ทำให้ผู้วิจัยได้มีโอกาส ค้นหาค้นคว้าที่แท้จริงของตนเอง

และท้ายที่สุด ขอขอบคุณพื้นที่ส่วนตัว 2.5X 2 เมตร ในคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีปทุม ที่ๆ ก่อกำเนิดงานวิจัยเล่มนี้

ผู้ช่วยศาสตราจารย์เอกธิดา เสริมทอง

ธันวาคม 2554